



Hvilke problemer eller udfordringer ser I i de svar udviklingsprojekterne har givet?

Svært at koordinere i teamet med klassens øvrige lærere

Resultaterne peger i mange retninger. Så hvad har egentlig den største positive effekt på elevernes læring? Hvad skal prioriteres?

Hvordan omsættes gode erfaringer fra enkelprojekter til at indgå i værktøjskassens for et helt lærerkollegium? Hvordan laves relationskompetenceudvikling?

Det traditionelle skema på en skole er et benspænd
At finde undervisningsformer som ikke ekskluderer

Manglende vilje til/tradition/mulighed for i højere grad at samarbejde lærerne imellem. Udfordringen kan ikke løftes af en enkelt lærer alene, men skal løftes i flok. Lærerne bliver nødt til at være villige til at ændre deres prioritering ift. egne opgaver og opgaver, der forudsætter at de løses i grupper. Forudsætter også opbakning fra ledelsen, som skaber rum og muligheder, samt er klare i deres udmelding omkring vigtigheden af disse samarbejder. Ellers står og falder det med enkelte ildsjæles indsats. Skaber en vilkårlig frem for systematiseret tilgang til samarbejde

Hurtig feedback kræver planlægning hos lærerne. Evt. et ledelsesmæssigt krav om max 8 dage. Til gengæld vil det også løse et problem hos lærere der er stressede over voksende rettekunker. En del af "problemet" kan også imødegås af omlagt elevtid.

Den traditionelle systemdeling overlades til den enkelte lærer.

Forsøgene kan have karakter af lappeløsninger-der er måske nogle grundlæggende strukturelle problematikker i spil?

- elevernes medindflydelse: svært på indhold - lettere på arbejdsformer
- hvordan får man udviklingsprojekternes resultater til at rodfæste sig og blive en del af undervisningskulturen.

Skemabindinger og eksamen begrænser vores muligheder.

Ofte er de fysiske rammer ikke til stede

Svært for lærerne at tilgodese den enkelte elev på store hold, og hvis læreren har mange hold

Klassens størrelse - den personlige relation er svær ved 30 elever - 25 gør det lettere.

Lærermotstand mod den tættere relation mellem lærer og elev

Blive enige om hvor vi skal starte. Koordinering på alle leder og niveauer

Tid til at koordinere godt og grundigt i teamet

Tidskrævende vs. mindre forberedelsestid fremover.

Form uden indhold i fx CL, dvs. eleverne arbejder men misser væsentlige pointer og begreber.

Vi prøver jo alle disse ting, men måske er tid og rammer nye muligheder under den nye arbejdstids"aftale" : mere omlagt undervisning, to lærer undervisning, opbrydning af hold på tværs i henhold til differentiering og elevbehov osv.

Feedback - hvordan skal den udformes for, at eleven får noget ud af den. Mundtligt, skriftligt, elev-elev.

Prøveformerne står ikke altid mål med de nye måder at undervise på

meget er prøvet før - man skal turde ændre eksamen

hvis eleverne ikke ved hvorfor de går i gymnasiet, hvordan kan man så arbejde med motivationen, forberede eleverne?

Skemalægning - Eksempelvis i forhold til omlagt skriftlighed.

Skal vi indføre tutorer til at støtte lærerens arbejde med eleverne?

Der er grænser for hvor mange omlagte timer der kan lægges oven i elevernes tilstedeværelse, men man kan optimere læringsudbyttet ved at kombinere med dobbeltlærer dækning i nogle aktiviteter.

lærernes omstillingsparathed.

Tidsaspektet på flere niveauer. Det er hverken lyst eller evner der mangler, men tiden der skal allokeres til det.

Selvom der er meget forskning og der afholdes mange pædagogiske dage - er det en udfordring hvis ikke hverdagspraksis ændres i klasselokalet.

Svært at skulle integrere alle elevtyper samtidig med at man tilgodeser hver elevs unikke behov.

Hvordan laver man efteruddannelse som peger mod en bedre relation lærer-elev i mellem, og hvad gør man, når/hvis det ikke lykkes?

Skemastrukturer er virkelig en hindring. Måske er der slet ikke plads i skemaet. Manglende tid til udvikling. Svært at samarbejde nogen gange og ejerskabet ift. samspilsprojekter kan udfordres i forbindelse med videndeling. Det tager tid at implementere, fordi lærerne også skal være trygge. Elever mærker utryghed og usikkerhed hos lærerne.

Man gør måske lærerrollen så kompleks og undervisningens succeskriterier så mangefaceterede (både i forhold til forberedelse, udførelse og bearbejdning) at læreren brænder sammen, hvis man ikke udvælger sig særlige fokuspunkter/indsatsområder.

Den individualiserede undervisning er meget ressourcekrævende.

Udfordring med hensyn til variation, hvis alle arbejder med samme tiltag (eks. CL mv.).

Udfordringen er at få alle lærere i en klasse til at bakke op om en vedtaget tilgang til undervisning. Skemastrukturen en hindring for at etablere lærer- elev relationer.

Der er kun et begrænset antal lektioner og det er fristende at vælge den form, hvor mest stof bliver gennemgået hurtigst. Simplethen for at nå pensum.

potentielt manglende konsensus blandt lærere - og elever

Det er meget krævende tidsmæssigt at skulle forholde sig til den enkelte elev, når man som lærer har 80-120 elever. Er lærerne klædt ordentligt på til at opdele elever på en måde, der ikke virker stødende på eleverne?

Det kræver en stærk pædagogisk ledelse af gymnasiet, så man holder fast i projekterne og omsætter dem til pædagogisk praksis for alle

Nå at give feedback

Nå at lave de spændende forløb på den ene side, eksamenskrav på den anden side..

Store krav til læreren

Svært at ændre den måde man/institutionen plejer at gøre tingene på.

I den travle hverdag kan det være svært, måske nærmest umuligt, at give feedback hurtigt.

Ønsket om at afprøve alt muligt spændende, nye former osv kolliderer med resultatorientering (eksamen). Hvis man giver slip, er der fare for, at man ikke når i mål.

Mange af tiltagene kræver - ud over rammer og fokus - at lærerteamet føler sig forpligtet på den fælles indsats.